

„Să reînnoim credința noastră în Păstorul Suprem”

Benedict al XVI-lea a ținut predica cu ocazia Postului Mare. Miercurea cenușii a celebrat ultima Sfânta Liturghie în Bazilica Sf. Petru. Sfântul Părinte a vorbit despre convertire și unitate.

01.03.2013

Venerați frați, Iubiți frați și surori,

Astăzi, Miercurea Cenușii, începem un nou drum de Post Mare, un drum

care se desfășoară pe parcursul a patruzeci de zile și ne conduce la bucuria Paștelui Domnului, la victoria Vieții asupra morții. Urmând tradiția romană foarte veche a stationes de Postul Mare, ne-am adunat astăzi pentru Celebrarea Euharistiei. Această tradiție prevede ca prima statio să aibă loc în Bazilica "Sfânta Sabina" pe colina Aventin. Circumstanțele au sugerat să ne adunăm în Bazilica Vaticană. Suntem numeroși în jurul Mormântului Apostolului Petru și ca să cerem mijlocirea sa pentru drumul Bisericii în acest moment deosebit, reînnoind credința noastră în Păstorul Suprem, Cristos Domnul. Pentru mine este o ocazie propice pentru a le mulțumi tuturor, în special credincioșilor din Dieceza de Roma, în timp ce mă pregătesc să închei slujirea petrină, și pentru a cere o amintire specială în rugăciune.

Lecturile care au fost proclamate ne oferă idei pe care, cu harul lui Dumnezeu, suntem chemați să facem să devină atitudini și comportamente concrete în acest Post Mare. Biserica ne repropune, înainte de toate, chemarea puternică pe care profetul Ioel o adresează poporului lui Israel: "Așa spune Domnul: întoarceți-vă la mine din toată inima, cu post, cu plâns și cu tânguire" (2,12). Trebuie subliniată expresia "din toată inima", care înseamnă din centrul gândurilor și sentimentelor noastre, din rădăcinile deciziilor, alegerilor și acțiunilor noastre, cu un gest de libertate totală și radicală. Dar este posibilă această întoarcere la Dumnezeu? Da, pentru că există o forță care nu se află în inima noastră, ci care se eliberează din însăși inima lui Dumnezeu. Este forța milostivirii sale. Mai spune profetul: "întoarceți-vă la Domnul Dumnezeul vostru, căci el este milostiv și îndurător, îndelung răbdător și plin de bunătate, și nu se

bucură de pedeapsa pe care a trimis-o asupra voastră" (v. 13). Întoarcerea la Domnul este posibilă ca "har", pentru că este operă a lui Dumnezeu și rod al credinței pe care noi o avem în milostivirea sa. Această întoarcere la Dumnezeu devine realitate concretă în viața noastră numai atunci când harul Domnului pătrunde în interiorul nostru și-l zdruncină dăruindu-ne forța de "a sfâșia inima". Tot profetul face să răsunе din partea lui Dumnezeu aceste cuvinte: "Sfâșiați-vă inimile și nu hainele" (v. 13). De fapt, și în zilele noastre, mulți sunt gata să-și "sfâșie hainele" în fața scandalurilor și nedreptăților - desigur comise de alții -, dar puțini par disponibili să acționeze asupra propriei "inimi", asupra propriei conștiințe și asupra propriilor intenții, lăsând ca Domnul să transforme, să reînnoiască și să convertească.

Acel "întoarceți-vă la mine din toată inima" este, după aceea, o chemare care implică nu numai individul, ci comunitatea. Am ascultat tot în prima lectură: "Sunați din trâmbiță în Sion, rânduți un timp de post sfânt, chemați pe toți la adunare! Strângeți poporul, vestiți o adunare sfântă; aduceți-i pe bătrâni, strângeți copiii, chiar și pe pruncii de la sân! Să iasă mirele din camera lui și mireasa din odaia ei" (v. 15-16). Dimensiunea comunitară este un element esențial în credința și în viața creștină. Cristos a venit "pentru a-i aduna laolaltă pe fiii lui Dumnezeu care erau risipiți" (cf. In 11,52). Acel "Noi" al Bisericii este comunitatea în care Isus ne adună împreună (cf. In 12,32): credința este în mod necesar eclezială. Și acest lucru este important să ni-l amintim și să-l trăim în acest Timp al Postului Mare: fiecare să fie conștient că drumul penitențial nu-l înfruntă

singur, ci împreună cu atâția frați și surori, în Biserică.

În sfârșit, profetul se oprește asupra rugăciunii preoților, care, cu lacrimile în ochi, se adresează lui Dumnezeu spunând: "Nu da de ocară moștenirea ta, ca să nu-și bată joc de ea popoarele păgâne!» Pentru ce să se spună printre neamuri: «Unde este Dumnezeul lor?»" (v. 17).

Această rugăciune ne face să reflectăm asupra importanței mărturiei de credință și de viață creștină a fiecăruia dintre noi și a comunităților noastre pentru a manifesta fața Bisericii și cum această față este, uneori, desfigurată. Mă gândesc îndeosebi la loviturile împotriva unității Bisericii, la diviziunile în trupul eclezial. A trăi Postul Mare într-o comuniune eclezială mai intensă și evidentă, depășind individualismele și rivalitățile, este un semn umil și

prețios pentru cei care sunt departe de credință sau indiferenți.

"Iată, acum este momentul potrivit, iată, acum este ziua mântuirii" (2Cor 6,2). Cuvintele apostolului Paul adresate creștinilor din Corint răsună și pentru noi cu o urgență care nu admite absențe sau inerții. Termenul "acum" repetat de mai multe ori spune că acest moment nu poate fi lăsat să scape, el ne este oferit ca o ocazie unică și irepetabilă. Și privirea Apostolului se concentrează asupra împărtășirii cu care Cristos a voit să caracterizeze existența sa, asumând tot umană până acolo încât să ia asupra sa însuși păcatul oamenilor. Fraza sfântului Paul este foarte puternică: Dumnezeu "l-a făcut păcat de dragul nostru". Isus, nevinovatul, Sfântul, "Cel care nu a cunoscut păcatul" (2Cor 5,21), ia asupra sa povara păcatului împărtășindu-i împreună cu omenirea rezultatul morții, și al

morții pe cruce. Reconcilierea care ne este oferită a avut un preț foarte mare, cel al crucii înălțate pe Golgota, pe care a fost pironit Fiul lui Dumnezeu făcută om. În această scufundare a lui Dumnezeu în suferința umană și în abisul răului se află rădăcina îndreptățirii noastre. Acea "întoarcere la Dumnezeu din toată inima" în drumul nostru de Postul Mare trece prin Cruce, prin urmarea lui Cristos pe drumul care conduce la Calvar, la dăruirea totală de sine. Este un drum în care trebuie să învățăm în fiecare zi să ieșim tot mai mult din egoismul nostru și din închiderile noastre, pentru a face spațiu lui Dumnezeu care deschide și transformă inima. Și sfântul Paul amintește că vestirea Crucii ne răsună nouă grație predicării Cuvântului, pentru care Apostolul însuși este ambasador; o chemare pentru noi ca acest drum de Postul Mare să fie caracterizat de o ascultare mai atentă și asiduă a

Cuvântului lui Dumnezeu, luminează
care luminează pașii noștri.

În pagina din Evanghelia lui Matei,
care aparține așa-numitei Predici de
pe munte, Isus face referință la trei
practici fundamentale prevăzute de
Legea mozaică: pomana, rugăciunea
și postul; sunt și indicații tradiționale
în drumul Postului Mare pentru a
răspunde la invitația de "a ne
întoarce la Dumnezeu din toată
inima". Însă Isus subliniază că este
calitatea și adevărul raportului cu
Dumnezeu ceea ce califică
autenticitatea oricărui gest religios.
Pentru aceasta El denunță ipocrizia
religioasă, comportamentul care
vrea să apară, atitudinile care caută
aplauzele și aprobarea. Adevăratul
discipol nu se slujește pe sine însuși
sau "publicul", ci pe Domnul său, în
simplitate și în generozitate: "Și Tatăl
tău care vede în ascuns îți va răsplăti
ție" (Mt 6,4.6.18). Așadar mărturia
noastră va fi tot mai incisivă cu cât

vom căuta mai puțin gloria noastră și vom fi conștienți că răsplata dreptului este însuși Dumnezeu, faptul de a fi uniți cu El, aici pe pământ, în drumul credinței, și, la sfârșitul vieții, în pacea și în lumina întâlnirii față în față cu El pentru totdeauna (cf. 1Cor 13,12).

Iubiți frați și surori, să începem încrezători și bucuroși itinerarul Postului Mare. Să răsunе puternic în noi invitația la convertire, la "întoarcerea la Dumnezeu din toată inima", primind harul său care ne face oameni noi, cu acea noutate surprinzătoare care este participare la însăși viața lui Isus. Așadar, niciunul dintre noi să nu fie surd la acest apel, care ne este adresat și în ritul auster, așa de simplu și în același timp așa de sugestiv, al impunerii cenușii, pe care-l vom împlini imediat. Să ne însoțească în acest timp Fecioara Maria, Maica

Bisericii și model al oricărui discipol
autentic al Domnului. Amin!

Benedictus pp. XVI

Traducere de pr. Mihai Pătrașcu
(www.ercis.ro)

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sa-
reinnoim-credinta-noastra-in-pastorul-
suprem/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/sa-reinnoim-credinta-noastra-in-pastorul-suprem/) (13.08.2025)